

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Václava Trajera a soudkyň Mgr. Lenky Havlíčkové a JUDr. Martiny Vernerové ve věci

navrhovatelů: a) **APB – PLZEŇ a. s.**, IČO: 27066410,
sídlem Losiná 303, 332 04 Losiná,
b) **P&P Březina servis s.r.o.**, IČO: 26351919,
sídlem Losiná 303, 332 04 Losiná,
oba zastoupení advokátem Mgr. Jiřím Nezhybou,
sídlem Údolní 33, 602 00 Brno,

proti

odpůrci: **Město Výsluní**,
sídlem Výsluní 14, 431 83 Výsluní,
zastoupen advokátem Mgr. Luděkem Voigtem, LL.M., MBA,
sídlem náměstí 28. října 1898/9, 602 00 Brno,

o návrhu na zrušení části opatření obecné povahy „Územní plán města Výsluní“ vydaného Zastupitelstvem města Výsluní dne 10. 10. 2022 pod č. 1/2022,

takto:

- I.** „Územní plán města Výsluní“ vydaný Zastupitelstvem města Výsluní dne 10. 10. 2022 pod č. 1/2022 se v rozsahu pozemků parcelní číslo XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG vše v k. ú. X **zrušuje** dnem nabytí právní moci tohoto rozsudku.
- II.** Ve výroku textové části „Územního plánu města Výsluní“ se v kapitole 4.2.7 s názvem Alternativní energetické zdroje ruší text: „**výstavby staveb větrné energetiky**“.
- III.** Ve zbytku se návrh navrhovatelů **zamítá**.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

IV. Odpůrce **je povinen** zaplatit navrhovatelům náhradu nákladů řízení ve výši 45 405,43 Kč do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Navrhovatelé se v návrhu na zrušení opatření obecné povahy podle § 101a a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, (dále jen „s. ř. s.“) podaném v zákonem stanovené lhůtě ve znění repliky domáhali zrušení opatření obecné povahy „Územní plán města Výsluní“ vydaného Zastupitelstvem města Výsluní dne 10. 10. 2022 pod č. 1/2022, a to v následujícím rozsahu: v textové části v bodě 4.2.7 navrhovali vypuštění textu „*Zákaz výstavby staveb větrné energetiky a ploch fotovoltaické energeticky na terénu.*“, v textové části v bodě 6.1 navrhovali vypuštění textu „*(vyjma větrné)*“ a v grafické i textové části navrhovali zrušení funkčního využití pozemků parc. č. XA, XH, XI, XJ, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k. ú. X. Současně se domáhali přiznání náhrady nákladů řízení.
2. Návrh na zrušení části územního plánu „Územní plán města Výsluní“ ve vztahu k pozemku parcelní číslo XI v k.ú. X byl při jednání soudu samostatným usnesením vyloučen k samostatnému řízení.

Návrh

3. Navrhovatelé poukázali na skutečnost, že prostřednictvím přijatého územního plánu odpůrce zcela vyloučil možnost umístění staveb větrných elektráren a související infrastruktury na celém území města Výsluní. Tím došlo k zásadnímu zásahu do práv navrhovatelů, a to z důvodu nemožnosti využít pozemky k původně zamýšlenému záměru výstavby větrných elektráren. Navrhovatelé trvali na tom, že z dokumentů, na které odkazoval odpůrce v odůvodnění územního plánu, žádná potřeba vyloučení výstavby větrných elektráren na území města Výsluní nevyplývá. Ke změně funkčního využití pozemků došlo výhradně na základě svévolného politického rozhodnutí odpůrce motivovaného snahou neumožnit realizaci záměru větrných elektráren. Toto rozhodnutí odpůrce nebylo podloženo žádnými legitimními důvody.
4. Svou aktivní žalobní legitimaci odvozuje navrhovatel a) od vlastnictví pozemků parc. č. XA, XH, XB a XC, vše v k. ú. X. Navrhovatel a) je dále oprávněným z věcného břemene strpění umístění a provedení stavby větrných elektráren ve vztahu k pozemku parc. č. XD v k. ú. X a oprávněným z věcného břemene spočívajícího v oprávnění zřídit energetické vedení ve vztahu k pozemku parc. č. XE v k. ú. X. Navrhovatel a) trval na tom, že na všech výše uvedených pozemcích vymezoval původní územní plán návrhové plochy VE umožňující umístění větrných elektráren.
5. Navrhovatel b) odvozoval svou aktivní žalobní legitimaci od skutečnosti, že je vlastníkem pozemků parc. č. XD, XF a XG, vše v k. ú. X, na kterých v původním územním plánu byly vymezeny plochy VE umožňující umístění větrných elektráren.
6. Nový územní plán však plochy VE určené pro výstavbu větrných elektráren a s tím související infrastrukturu bez náhrady vypustil a na dotčených pozemcích vymezil funkční využití ASPZ – plochy zemědělské, plochy MN – smíšené nezastavěné území nebo plochy LE – lesní, přičemž regulativy těchto ploch umístění staveb větrných elektráren a související infrastruktury vylučují. Ve výroku textové části nového územního plánu v kapitole 4.2 Návrh koncepce technického vybavení a nakládání s odpady v podkapitole 4.2.7 Alternativní energetické zdroje je uvedeno, že nový územní plán navrhuje „*zákaz výstavby staveb větrné energetiky a ploch fotovoltaické energetiky na terénu*“. Dále je ve výroku textové

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

části nového územního plánu v kapitole 6.1 Základní pojmy a zásady pro užívání podmínek v oddíle C. Obecné podmínky pro plochy s rozdílným způsobem využití uvedeno: „*U všech objektů v zastavěném a zastavitelném území – mimo památkově chráněných a na hranách veřejných prostranství v centru obce – se obecně podporuje využití obnovitelných zdrojů energie (vyjma větrné).*“

7. Uvedené změny v územním plánu dle navrhovatelů způsobují absolutní nemožnost umístit stavby větrných elektráren na pozemcích, k nimž mají navrhovatelé věčná práva. Navrhovatel a) uvedl, že plánuje výstavbu několika vzájemně propojených větrných farem s tím, že již proinvestoval částku v řádu několika set milionů korun českých. V důsledku vydání nového územního plánu města Výsluní došlo dle navrhovatelů ke zmaření celé investice do záměrů větrných farem i na území sousedních obcí a navrhovatelům vznikla škoda nejméně ve výši již vynaložených nákladů.
8. Navrhovatelé uvádějí, že v rámci odůvodnění textové části nového územního plánu se na několika místech konstatuje, že dochází ke změně koncepce oproti původnímu územnímu plánu a že se nově umísťování větrných elektráren na území města nepřipouští. Vlastní odůvodnění této zásadní změny je však obsaženo pouze v odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele a). Jako důvody pro nevyhovění námitce navrhovatele proti vypuštění ploch VE z územního plánu byly uvedeny:
 - údajná pasivita navrhovatele a) při realizaci záměru větrného parku,
 - obsah Politiky územního rozvoje ČR,
 - obsah Územní studie Krušné hory z roku 2020,
 - obsah Územní studie krajiny pro správní území obce s rozšířenou působností Chomutov z roku 2019,
 - obsah Územně analytických podkladů Ústeckého kraje po 5. úplné aktualizaci z roku 2021,
 - obsah Územně analytických podkladů obce s rozšířenou působností Chomutov po 5. úplné aktualizaci z roku 2021,
 - obsah opatření obecné povahy ze dne 5. 5. 2021, č. j. MO 126171/2021-1150, o vydání ochranného pásma „Radiolokátoru Hrušovany“.
9. Dle navrhovatelů ani z jednoho z uvedených důvodů však potřeba či nutnost vypustit z územního plánu již dříve vymezené plochy VE neplyne.
10. K údajné pasivitě navrhovatele a) navrhovatelé uvedli, že tento argument považují za lživý a absurdní, neboť důvodem, proč se doposud nepodařilo realizovat záměr větrného parku, je protiprávní jednání odpůrce, který po změně politického vedení v roce 2008 změnil svůj postoj k projektu a začal aktivně činit kroky směřující ke zmaření záměru navrhovatele a). Navrhovatel a) uvedl, že od společnosti WINDENERGIE, s. r. o., odkoupil část podniku, jehož součástí byla také smlouva o vzájemné spolupráci uzavřená mezi společností WINDENERGIE, s. r. o., a odpůrcem, ve které se odpůrce zavázal vyvinout potřebné úsilí za účelem vytvoření podmínek k zajištění výstavby větrných elektráren. Smlouva byla sjednána na 20 let. S vědomím tohoto závazku navrhovatel a) investoval vysoké částky do přípravy realizace projektu větrné farmy. Odpůrce zpočátku spolupracoval (přijal územní plán s vymezenými plochami VE pro větrné elektrárny, zřídil věčná břemena na svých pozemcích), ovšem po změně politické reprezentace začal realizaci záměru bránit. Dle navrhovatele a) odpůrce v rozporu se svými smluvními závazky odmítl uzavřít zbývající Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

smlouvy o věcných břemenech nutné k zajištění realizace záměru. Dále přijal územní opatření o stavební uzávěře, které však pro nezákonnost bylo následně soudem zrušeno. Odpůrce začal v rámci správních řízení týkajících realizace záměru větrné farmy podávat námítky a odvolání směřující proti zájmům navrhovatele a). Odpůrce rovněž nechal z Pozemkového fondu ČR převést do svého vlastnictví některé pozemky, aby mohl blokovat výstavbu záměru. Důsledkem uvedených kroků odpůrce je několik v současnosti vedených soudních sporů. Argumentace pasivitou navrhovatele a) je tedy dle jeho názoru zcela nepřipadná, neboť odpůrce cíleně vyvíjel aktivitu, aby realizaci záměru zabránil. S ohledem na trvající soudní spory a správní řízení muselo odpůrci být jasné, že navrhovatel a) od svého záměru neustoupil a jeho zájem na realizaci větrného parku nadále trvá.

11. Navrhovatel a) rovněž uvedl, že v rámci prvního společného jednání své připomínky týkající se vypuštění ploch pro větrné elektrárny podal. Nebylo jeho vinou, že zpracovatel předložil vadný návrh územního plánu, což bylo zjištěno až po uplynutí lhůty pro uplatnění připomínek a muselo být provedeno opakované společné jednání. Za podstatné považuje navrhovatel a), že podal včasné námítky v rámci veřejného projednání.
12. K údajnému rozporu s Politikou územního rozvoje ČR (dále jen „Politika územního rozvoje“) uvedli navrhovatelé, že odůvodnění územního plánu odkazuje na čl. 20 Politiky územního rozvoje s poukazem na skutečnost, že území města Výsluní zahrnuje nespočet chráněných území. Navrhovatelé však trvají na tom, že původní plochy VE byly vymezeny v lokalitách, které nebyly konfliktní a nezasahovaly do žádného chráněného území ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, (dále jen „zákon o ochraně přírody“), ÚSES, lokalit NATURA 2000 a podobně. Zachováním již vymezených ploch pro větrné elektrárny i v novém územním plánu by tudíž dle navrhovatelů k žádnému dotčení či rozporu s uvedenou republikovou prioritou nedošlo.
13. Odůvodnění rozhodnutí o námitce dále odkazuje na část Politiky územního rozvoje obsahující úkol pro územní plánování ve specifické oblasti SOB6 Krušné hory, kde je stanoven úkol *„účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji.“* K tomuto navrhovatelé poukázali na skutečnost, že nelze hovořit o překotné výstavbě větrných elektráren v Ústeckém kraji, neboť k 30. 8. 2011 byl instalovaný výkon větrných elektráren v Ústeckém kraji 87,2 MW, kdežto k červnu 2020 byl instalovaný výkon větrných elektráren v Ústeckém kraji 86,8 MW. Došlo tedy k poklesu instalovaného výkonu. Výstavba větrných elektráren v Ústeckém kraji byla v poslední dekádě prakticky zastavena. Dle navrhovatelů citovaný úkol zakotvený v Politice územního rozvoje je nutno vykládat tak, že je nutno respektovat rozvoj výstavby větrných elektráren, který však nebude překotný, tedy určitým způsobem jej regulovat. Dle navrhovatelů nemusí odpůrce na svém území vymezovat nové plochy pro větrné elektrárny nad rámec původního územního plánu, ovšem jeho postup, kdy již vymezené plochy v novém územním plánu zcela vypustil, nemá oporu v citovaném úkolu Politiky územního rozvoje.
14. Navrhovatelé naopak poukázali na prioritu vyplývající z čl. 31 Politiky územního rozvoje, kterou je vytvářet územní podmínky pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi. Tuto prioritu dle navrhovatelů nový územní plán nerespektuje, když vylučuje na celém území města možnost realizace větrných elektráren. K uvedenému úkolu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Politiky územního rozvoje je v územním plánu uvedeno: „*Energie z obnovitelných zdrojů umožněna na objektech, nikoli na zemědělských půdách či větrných farmách. Ve větrné energetice a jejím zákazu na území města je nejzásadnější rozdíl oproti původní koncepci územního plánu.*“ Toto tvrzení dle navrhovatelů potvrzuje, že zákaz umístění větrných elektráren na území obce byl jeho hlavní koncepční změnou oproti původnímu územnímu plánu.

15. K údajnému rozporu se Zásadami územního rozvoje Ústeckého kraje (dále jen „zásady územního rozvoje“) navrhovatelé uvedli, že zásady územního rozvoje nevylučují vymezení ploch pro větrné elektrárny v území odpůrce v rozsahu stanoveném předchozím územním plánem. Původní územní plán vymezoval plochy VE mimo území vyjmenované v rámci regulativů tehdy platného znění zásad územního rozvoje, tedy mimo velkoplošná a maloplošná zvláště chráněná území, přírodní parky, lokality NATURA 2000, ÚSES, významné krajinné prvky, památkově chráněná území či nemovité národní kulturní památky a jejich ochranná pásma a pásma vizuálního vlivu. V ponechání původně vymezených ploch VE i v novém územním plánu tedy dle navrhovatelů zásady územního rozvoje nebránily. I v samotném odůvodnění textové části na straně 118 nového územního plánu je pak uvedeno, že původní plochy VE se nenacházejí ve výše uvedených omezujících plochách, ale pouze s nimi sousedí a těsně na ně navazují (např. na lokalitu NATURA 2000). Původně vymezené plochy VE měly dostatečný větrný potenciál k výstavě větrných elektráren a omezení obsažená v zásadách územního rozvoje se na ně nevztahovala. Vypuštění těchto ploch tedy není možné odůvodnit zněním zásad územního rozvoje. V rámci soudního přezkumu zásad územního rozvoje předložil Krajský úřad Ústeckého kraje „Analýzu dopadů regulace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje na možnosti vymezení ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren na území Ústeckého kraje s vhodným větrným potenciálem“, dle které se vhodné lokality nacházely i na území města Výsluní, a to v rámci ploch VE vymezených původním územním plánem. Z uvedeného dle navrhovatelů tak vyplynulo, že původní plochy VE byly dle zásad územního rozvoje vhodnou lokalitou pro umístění větrných elektráren.
16. Pro úplnost navrhovatelé poukázali na skutečnost, že zákaz obsažený v zásadách územního rozvoje, který zakazoval umístění ploch pro větrné elektrárny v zastavěném území a 500 m od zastavěného území a zastavitelných ploch byl zrušen rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 31. 8. 2021, č. j. 40 A 1/2021-319, a zbylá regulace ploch a koridorů v zásadách územního rozvoje byla zrušena rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2023, č. j. 1 As 301/2021-150.
17. K rozporu s Územní studií Krušné hory, ve které není území města Výsluní doporučováno pro umístění větrných elektráren, navrhovatelé uvedli, že předmětná studie byla územně plánovacím podkladem zejména ve vztahu k zásadám územního rozvoje, což lze dovodit i z toho, že jako limity používá shodné jevy jako byly zrušené limity obsažené v zásadách územního rozvoje. Rozdíl oproti zásadám územního rozvoje spočívá ovšem v tom, že studie se neomezuje na negativní výčet území, kde větrné elektrárny umístit nelze, ale navrhuje pouze dvě lokality pro umístění větrných elektráren, a to u Křimova a u Petrovic. Samotný Ústecký kraj v řízení o přezkumu zásad územního rozvoje argumentoval tím, že předmětná územní studie nepředkládá jediné možné řešení a jako taková tedy nepředstavuje závazný podklad pro územně plánovací činnost obcí a pro rozhodování v území. Proto dle navrhovatelů touto studií nelze odůvodnit vypuštění již v minulosti vymezených ploch pro větrné elektrárny z územního plánu města Výsluní.
18. K údajnému rozporu s Územní studií krajiny pro správní území obce s rozšířenou působností Chomutov (dále jen „studie ORP Chomutov“) navrhovatelé uvedli, že Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

předmětná studie byla schválena ještě před nabytím účinnosti 2. aktualizace zásad územního rozvoje, která obsahovala v době vydání nového územního plánu podrobnější regulaci pro vymezení ploch pro větrné elektrárny. Již jenom proto je dle navrhovatelů použitelnost této studie jako územně plánovacího podkladu částečně omezená. Navíc dle navrhovatelů z částí citovaných odpůrcem v územním plánu (str. 121) žádný požadavek na vypuštění všech již vymezených ploch VE nevyplývá. Ze studie pouze vyplývá požadavek individuálního posouzení všech záměrů, které by mohly negativně ovlivnit krajinný ráz, s ohledem na potřebu zachování vysoké hodnoty krajinného rázu s harmonickým zastoupením složek přírodních a kulturních.

19. Navrhovatelé trvali na tom, že individuální posouzení lze provést až na úrovni konkrétního záměru, tedy v rámci územního řízení. Dále navrhovatel a) uvedl, že jeho záměr byl v minulosti kladně hodnocen v rámci posuzování vlivů na životní prostředí. Záměru „Větrný park Chomutov“, který zahrnoval i území města Výsluní, bylo vydáno souhlasné stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí EIA Ministerstvem životního prostředí dne 27. 10. 2005 pod č. j. 4502d/ENV/710/05. Záměr byl vyhodnocen jako přípustný z hlediska vlivů na životní prostředí včetně krajinného rázu. Souhlas se zásahem do krajinného rázu dle § 12 odst. 2 zákona o ochraně přírody byl k danému záměru rovněž vydán rozhodnutím Magistrátu města Chomutova ze dne 23. 8. 2010, č. j. OSÚaŽP/Ž/50009/2/2010. Ani argumentace studií ORP Chomutov tedy nemohla dle navrhovatelů odůvodnit vypuštění již vymezených ploch pro větrné elektrárny z územního plánu.
20. K údajnému rozporu s Územně analytickými podklady Ústeckého kraje navrhovatelé uvedli, že tyto podklady pouze odkazují na úkol uplatňovat regulace stanovené zásadami územního rozvoje. Protože, jak bylo uvedeno výše, dle navrhovatelů zásady územního rozvoje žádným způsobem nebránily ponechání ploch VE v územním plánu města Výsluní, nemohl být odkaz na Územně analytické podklady Ústeckého kraje relevantní.
21. K údajnému rozporu s Územně analytickými podklady obce s rozšířenou působností Chomutov po 5. úplné aktualizaci z roku 2021 (dále jen „ÚAP ORP Chomutov“), kde je uvedeno, že vliv člověka na příznivé životní prostředí lze omezit vyloučením „dalších zbytečných investic“ (např. větrné elektrárny) a odstraněním civilizačních projevů (vedení elektrické energie, technická zařízení v krajině) a že plochy pro větrné elektrárny vymezené na území odpůrce kolidují s oblastí krajinného rázu, navrhovatelé namítají, že oblast krajinného rázu vyznačená ve výkresu limitů využití území nezasahuje do celého rozsahu ploch VE vymezených v rámci původního územního plánu města Výsluní. Plochy 5 VE a 2 VE se z větší části nacházely mimo tuto oblast. Ani ÚAP ORP Chomutov tedy dle navrhovatelů nevyžadovaly vypuštění všech ploch pro větrné elektrárny v rámci územního plánu města Výsluní.
22. Navrhovatelé mají navíc za to, že střety a rizika deklarovaná v ÚAP ORP Chomutov v souvislosti s výstavbou větrných elektráren jsou nesprávná a tendenčně deklarovaná. Navrhovatelé rovněž poukázali na stanovisko EIA pro záměr Větrného parku Chomutov z roku 2005 a větrné farmy Výsluní z roku 2012, které deklarovaly, že žádný střet záměru větrných elektráren s limity využití území není dán. Tvrzené střety jsou dle navrhovatelů iluzorní.
23. K údajnému rozporu s ochranným pásmem radiolokátoru Hrušovany navrhovatelé upozornili na skutečnost, že opatření obecné povahy o vyhlášení ochranného pásma radiolokátoru Hrušovany bylo na základně návrhu navrhovatele a) zrušeno jako nezákonné

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2022, č. j. 8 A 48/2022-69, a to ke dni právní moci tohoto rozsudku. Ke dni vydání územního plánu města Výsluní bylo předmětné opatření obecné povahy tedy zrušeno. Důvodem zrušení opatření obecné povahy byla nepřezkoumatelnost z hlediska odůvodnění velikosti a rozsahu omezení ochranných pásma. S ohledem na zrušení opatření obecné povahy o vymezení ochranného pásma nemohlo toto opatření obecné povahy být důvodem pro vypuštění všech ploch pro výstavbu větrných elektráren z nového územního plánu ani důvodem pro zamítnutí námitek navrhovatele a).

24. Ke stanovisku Ministerstva obrany ze dne 24. 6. 2022, sp. zn. 138234/2022-1322-OÚZ-PHA, SpMo:21721/2022-1322-109, kterým ministerstvo vyslovalo nesouhlas s umístěním čtyř ploch pro větrné elektrárny v rámci správního území Výsluní, navrhovatelé uvedli, že jej považují za nezákonné, neboť se odvolává na nezákonné opatření obecné povahy o vyhlášení ochranného pásma. Navrhovatelé rovněž uvedli, že ani ze samotné existence ochranného pásma radiolokátoru pak nelze dovozovat absolutní nepřípustnost vymezení ploch pro výstavbu větrných elektráren v rámci územně plánovací dokumentace. Ve zrušeném opatření obecné povahy bylo stanoveno, že v ochranném pásmu radiolokátoru lze stavby větrných elektráren provádět jen se souhlasem Ministerstva obrany, přičemž Ministerstvo obrany souhlas udělí, nebude-li zařízení nebo činnost bránit leteckému provozu ani ohrožovat jeho bezpečnost. Samotné ministerstvo pak dle navrhovatelů v rámci soudního řízení, jehož předmětem byl přezkum opatření obecné povahy, kterým bylo vymezeno ochranné pásmo radiolokátoru, argumentovalo tím, že ochranné pásmo nepředstavuje plošný zákaz větrných elektráren a že pokud zařízení nebo činnost nenaruší definovanou kuželovou plochu nebo ji naruší, ale nebude v přímé radiové dohlednosti, bude souhlas udělen. Předmětné stanovisko je dle navrhovatelů v přímém rozporu s uvedenou argumentací, když obsahuje nesouhlas s ponecháním již vymezených ploch pro větrné elektrárny, což dle názoru navrhovatelů vede k absolutní nemožnosti umístění tohoto typu staveb v daném území. Dle navrhovatelů individuální posouzení jednotlivých záměrů je možné až na úrovni územního řízení. Udělení takového souhlasu pak dle jejich názoru není vyloučené, neboť již v minulosti vydalo Ministerstvo obrany souhlasné závazné stanovisko k umístění záměru navrhovatele a) Větrný park Chomutov III. etapa. V území zasaženém případným ochranným pásmem se dle navrhovatelů nachází 36 kusů větrných elektráren, k jejichž výstavbě v minulosti Ministerstvo obrany vydalo souhlasné stanovisko. S ohledem na vše výše uvedené nemohlo být předmětné stanovisko řádným podkladem pro napadené opatření obecné povahy.
25. Dále navrhovatelé namítali neproporcionalitu zásahu napadeného opatření obecné povahy do svých práv. Navrhovatelé se domnívají, že se touto námitkou může soud zabývat ve vztahu k oběma navrhovatelům, protože navrhovatel a) podal námitky vztahující se ke všem plochám VE vymezeným původním územním plánem. Pokud by uplatnil námitky navrhovatel b), byly by jeho námitky po obsahové stránce totožné, a to i s přihlédnutím k personálnímu propojení obou subjektů. Věcný přezkum proporcionality nového územního plánu by ve vztahu k oběma navrhovatelům tedy nepředstavoval poměrování důležitých veřejných zájmů s dotčenými právy jednotlivců v první linii soudem ani porušení subsidiarity soudní ochrany.
26. Navrhovatelé poukázali na skutečnost, že důsledkem přijatého územního plánu je absolutní nemožnost výstavby větrných elektráren na území města. V tomto směru poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, z něhož vyplývá nepřípustnost úplného znemožnění určité legální ekonomické aktivity, která je jinde na území ČR přípustná. Odpůrce v odůvodnění územního plánu na straně 118 k této

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

argumentaci pouze uvedl, že citovaný rozsudek Nejvyššího správního soudu nelze aplikovat na územní plán Výsluní, neboť tento rozsudek se týkal zásad územního rozvoje kraje. Území odpůrce je dle jeho názoru menší, a proto na něm lze lépe upřesnit vhodnost či nevhodnost umístění větrných elektráren. Takové odůvodnění považují navrhovatelé jako zcela nedostatečné. Odpůrce totiž v územním plánu upřesnění vhodnosti či nevhodnosti umístění větrných elektráren neprovedl a jednoduše tento typ staveb na svém území zcela zakázal bez relevantních důvodů. Navrhovatelé uvedli, že odpůrce v rámci územního plánu dostatečně neodůvodnil cennost hodnot, které mají být územním plánem ochráněny absolutním zákazem umístění větrných elektráren.

27. Navrhovatelé dále poukázali na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 1. 2016, č. j. 2 As 212/2015-27, který se týkal přezkumu změny územního plánu obce a Nejvyšší správní soud v něm vycházel z rozsudku č. j. 7 Ao 2/2011-127. Navrhovatelé trvali na tom, že i v případě územních plánů platí, že důvodem pro stanovení omezujících pravidel pro stavbu větrných elektráren nemůže být pouhá vůle většiny v zastupitelstvu dané politické jednotky a že míra přísnosti regulace musí u konkrétních lokalit odpovídat cennosti hodnot, které mají být regulací chráněny. Pravidla nemohou být kategorická, nepodmíněná a neumožňující v určitých případech dát přednost jiným hodnotám než ochraně vizuálních hodnot krajiny. Tato principy však při tvorbě nového územního plánu města Výsluní aplikovány nebyly.
28. Navrhovatel a) poukazoval na nepřiměřené následky nového územního plánu v důsledku zmaření jeho investice do projektu větrné farmy Výsluní, jakož i souvisejících a technicky propojených větrných parků. Svou škodu odhadl na mnoho set milionů korun. V důsledku nevymezení původních ploch VE v novém územním plánu dojde z hlediska navrhovatele a) k naprostému znehodnocení jeho pozemků. V této skutečnosti spatřuje navrhovatel a) zcela nepřiměřený zásah do svého vlastnického práva. Při posouzení přiměřenosti zásahu vyšel odpůrce pouze z délky časového působení předchozí regulace původního územního plánu a z nepravdivého předpokladu, že navrhovatel a) údajně nečinil aktivní kroky k prosazení záměru. Navrhovatel a) trval na tom, že doba uplynulá od přijetí předchozí regulace může mít sice vliv na posouzení otázky poskytnutí náhrady dle § 102 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, (dále jen „stavební zákon“), avšak není relevantní z hlediska proporcionality regulace. I v případě, že by byla plocha vymezena pro určité funkční využití několik desetiletí, neznamená to dle navrhovatele a), že může obec bez legitimních důvodů toto funkční využití změnit tak, že nepřiměřeně zasáhne do práva dotčeného vlastníka. V tomto směru odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 3. 3. 2017, č. j. 64 A 6/2016-99, potvrzený rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 3. 2018, č. j. 7 As 119/2017-43. Ani při skutečné nečinnosti navrhovatele a) by odpůrce nemohl bez dalšího změnit původní funkční využití ploch VE, aniž by posoudil a odůvodnil kumulativní splnění jednotlivých podmínek testu proporcionality. Odpůrce by musel odůvodnit, že zásah má ústavně legitimní a o zákonné cíle opřený důvod, že je činěn v nezbytné míře, že je činěn nejšetrnějším ze způsobů vedoucích ještě rozumně k zamýšlenému cíli, že je činěn nediskriminačním způsobem a je činěn s vyloučením libovůle. Žádné z uvedených kritérií dle navrhovatele a) nebylo splněno, neboť odpůrce žádnou z uvedených úvah v odůvodnění územního plánu neprovedl.
29. Navrhovatel a) pak trval na tom, že aktivně činil kroky k realizaci zamýšleného záměru na předmětných plochách. Skutečnost, že se navrhovateli a) nepodařilo dosáhnout potřebných veřejnoprávních povolení, sama o sobě nemůže odůvodňovat vypuštění ploch pro větrné elektrárny z územního plánu odpůrce.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

30. Dále navrhovatel a) namítal, že rozhodnutí o jeho námitkách, které je součástí odůvodnění územního plánu, je nepřezkoumatelné, neboť nebylo reagováno na všechny jím vznesené námitky. Dle názoru navrhovatele a) odpůrce nereagoval na námitku, že regulace, na základě které je stanoven absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území odpůrce, je diskriminační jednak vůči ostatním zdrojům obnovitelné energie, jednak i co se týče jiných činností, které by potenciálně mohly narušit krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území města, když územní plán tyto jiné činnosti nezakazuje ani nereguluje. Další námitkou, kterou se dle názoru navrhovatele a) odpůrce v odůvodnění rozhodnutí o námitkách nezabýval, je námitka týkající se rozporu nového územního plánu se Státní energetickou koncepcí a se závazky České republiky k ochraně klimatu (především Pařížská dohoda) a s Vnitrostátním plánem v oblasti energetiky a klimatu.

Vyjádření odpůrce

31. Odpůrce ve svém vyjádření uvedl, že návrh považuje za neopodstatněný. Současně namítl, že navrhovatelé nejsou aktivně legitimováni k podání předmětného návrhu, neboť vlastnická práva k nemovitostem nabyli toliko za účelem prosazování svých práv na území odpůrce, a to dle názoru odpůrce pochybným způsobem.
32. Odpůrce dále trval na tom, že proces přijímání územního plánu proběhl v souladu se zákonem a námitky navrhovatele a) byly řádně vypořádány. Odpůrce poukázal na skutečnost, že v rámci dosavadních správních řízení týkajících se výstavby větrných elektráren na území odpůrce bylo zjištěno, že umístění větrných elektráren není na území odpůrce možné hned z několika důvodů. Těmito důvody jsou dle odpůrce stanovisko Krajského úřadu Ústeckého kraje, poddolování území, ochrana přírody, CHKO, ochranné pásmo radiolokátoru Hrušovany, ochrana spodních vod a zásady územního rozvoje. Realizace celého větrného parku pak není možná i z důvodů na straně jiných obcí a institucí. Zrušení části nového územního plánu tak dle odpůrce není opodstatněné, neboť projekt navrhovatele a) je nemožný a územní plán pouze reflektuje stanoviska dotčených orgánů a zájem občanů odpůrce. Odpůrce poukázal na skutečnost, že dosavadní řízení navrhovatele a) byla zastavena na základě jeho zpětvzetí. Odpůrce zdůraznil, že občané města na jeho území nechtějí větrné elektrárny. Poukázal na skutečnost, že je pravděpodobné, že větrné elektrárny mají vliv na zdraví lidí, jsou nebezpečné pro živočichy a rostliny a svým vzhledem zasahují do krajinného rázu a rotory způsobují hluk.
33. Odpůrce trval na tom, že není pravdou, že povolovací procesy nebyly dokončeny úspěšně pro chování odpůrce. V rámci řízení o povolení větrných elektráren vycházely postupně najevo skutečnosti, které výstavbu větrných elektráren neumožňovaly. Ze strany navrhovatele a) pak rovněž docházelo v průběhu doby ke změnám projektu jak v umístění jednotlivých větrných elektráren, tak v jejich výkonu a výšce. Navrhovatel a) neměl nikdy v jednom okamžiku k dispozici všechna potřebná stanoviska, a to nikoli z důvodu chování odpůrce, ale proto, že umístit větrné elektrárny do daného prostoru není možné.
34. Dále odpůrce uvedl, že v době, kdy navrhovatelé nabývali nemovitosti, jim byla situace v území známa. Odpůrce rovněž poukázal na poznámky zapsané v katastru nemovitostí o vedených soudních sporech vztahujících se k nemovitostem ve vlastnictví navrhovatelů.
35. V případě pozemku parc. č. XD v k. ú. X uvedl odpůrce, že smlouva o věcném břemeni mezi navrhovatelem a) a navrhovatelem b) byla uzavřena účelově. Ve vztahu k pozemku parc. č. XE v k. ú. X poukázal odpůrce na omezení vlastnického práva vlastníka (oznámení o podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 23. 5. 2016), na základě kterého lze dle jeho názoru uvažovat o možné neplatnosti smlouvy o věcném břemeni.
- Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

36. Dále odpůrce trval na tom, že již v roce 2010 neplatila žádná ze smluv, která byla uzavřena mezi odpůrcem a navrhovatelem a). Ve vztahu ke smlouvě o prodeji části podniku od WINDENERGIE, s. r. o., uvedl odpůrce, že se jedná o účelový úkon s ohledem na navrhovatele a) známé skutečnosti o území a vůli odpůrce. Rovněž dle jeho názoru je možné uvažovat o neplatnosti smlouvy z důvodu její neurčitosti pro rozpor s platnými právními předpisy. Smlouva o vzájemné spolupráci ze dne 6. 9. 2003 dle odpůrce obsahuje rozvazovací podmínku, podle níž musí stavební práce započít do 3 let od podpisu smlouvy s tím, že pokud se tak nestane, může město uzavřít smlouvu s jiným zájemcem o výstavbu větrných elektráren. Dle odpůrce rozvazovací podmínka byla naplněna a platnost smlouvy skončila k 6. 9. 2006. Smlouva z 19. 10. 2006 mezi odpůrcem a navrhovatelem a) pak zanikla v důsledku odstoupení od smlouvy ze strany navrhovatele a).
37. K tvrzení, že původní návrh územního plánu plochy pro větrné elektrárny obsahoval, odpůrce uvedl, že to bylo v době, kdy nebyla známa stanoviska dotčených orgánů, která výstavbu větrných elektráren na území města vylučují. Proto při vydání konečného územního plánu nebyly plochy VE do plánu zařazeny.
38. Odpůrce zdůraznil, že navrhovatel a) nikdy neměl k dispozici veškerá povolení nutná k výstavbě větrných elektráren. K poukazu na nemalé finanční prostředky již vynaložené na projekt větrné farmy odpůrce uvedl, že v případě navrhovatelů jde o podnikatelské subjekty, které musí být schopny vyhodnotit podnikatelská rizika a v případě právní nejistoty, kterou celý záměr výstavby větrných parků oplýval, neměly vynakládat takové investice, případně je měly omezit.
39. Dle odpůrce veřejný zájem na větrných elektrárnách právě v daném území nebyl dostatečně prokázán. K poukazu na zrušení opatření obecné povahy týkající se ochranného pásma radiolokátoru Hrušovany odpůrce uvedl, že Ministerstvo obrany proti zrušujícímu rozsudku podalo kasační stížnost, které byl přiznán odkladný účinek, tedy rozhodnutí Městského soudu v Praze není vykonatelné do doby rozhodnutí o stížnosti. Dále odpůrce uvedl, že ke zrušení části zásad územního rozvoje Nejvyšším správním soudem došlo až po vydání napadeného územního plánu. V době projednávání územního plánu tedy byly zásady územního rozvoje pro odpůrce závazné.
40. Dále odpůrce poukázal na skutečnost, že navrhovatel a) ve svých projektech a záměrech nerespektoval ani původní územní plán a jeho limity včetně limitu poddolovaného území. Proto musel odpůrce v rámci správních řízení týkajících se těchto projektů a záměrů vystupovat proti těmto záměrům ve snaze chránit své obyvatele.
41. Odpůrce trval na tom, že veškeré kroky, které činil, byly v souladu s právními předpisy včetně nového územního plánu. Zdůraznil, že trvá na tom, že je oprávněn regulovat výstavbu na svém území a pokud vydaný územní plán vychází z platných předpisů a stanovisek, nelze mu ničeho vytknout.

Replika navrhovatelů a jejich další podání

42. Na vyjádření odpůrce navrhovatelé reagovali replikou. Primárně se v ní vyjádřili k otázce zpochybnění aktivní procesní legitimace navrhovatelů. Navrhovatelé trvali na tom, že kroky, které zejména navrhovatel a) činil v období více než deseti let před nabytím účinnosti napadeného územního plánu, činil legálně a legitimně za účelem povolení záměru farmy větrných elektráren. Činil je tedy za účelem, kterým bylo legální a legitimní prosazování svých práv na území odpůrce spočívajících v přípravě záměru farmy větrných elektráren.

43. Dle navrhovatelů v jejich majetkovém a personálním propojení nelze sledovat nic účelového ve vztahu k přípustnosti soudem projednávaného návrhu. Navrhovatel a) dále poukázal na skutečnost, že v roce 2010 odkoupil od společnosti WINDENERGIE, s. r. o., část podniku, kdy součástí prodávané části podniku byla i zmiňovaná smlouva o spolupráci s odpůrcem sjednaná na dobu 20 let. Navrhovatel a) trval na tom, že i přes skutečnost, že vzal svůj návrh na umístění a povolení záměru větrných elektráren zpět, učinil tak pouze z důvodu technických, dále pracuje na novém projektu a záměru umístění větrných elektráren na dotčených pozemcích.
44. Dále navrhovatelé zdůraznili, že jsou vlastníky dotčených nemovitostí či držiteli oprávnění z věcných břemen k těmto pozemkům. Navrhovatelé rovněž uvedli, že nedopatřením nebyl pozemek parc. č. XE v k. ú. X uveden v návrhu petitu v návrhu, ačkoli se k němu výslovně vztahovala argumentace v samotném návrhu obsažená. Proto navrhovatelé doplnili svůj návrh i o tento pozemek.
45. S ohledem na výše uvedené trvali navrhovatelé na své aktivní procesní legitimaci.
46. Ve vztahu k důvodnosti svého návrhu v reakci na vyjádření odpůrce navrhovatelé uvedli, že odpůrce pouze tvrdí, že umístění větrných elektráren na dotčených pozemcích není možné z důvodu nesouhlasných stanovisek dotčených orgánů, omezení obsažených v zásadách územního rozvoje, ochrany chráněných živočichů, CHKO, ochranného pásma radiolokátoru Hrušovany a ochrany spodních vod, ale svá tvrzení nijak nedokládá. Odpůrce rovněž nijak nereagoval na argumentaci předloženou navrhovateli v samotném návrhu.
47. Ve vztahu k ochrannému pásmu radiolokátoru Hrušovany trvali navrhovatelé na tom, že dle § 101b odst. 3 s. ř. s. vychází soud při přezkumu opatření obecné povahy ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání opatření obecné povahy. V době vydání napadeného opatření obecné povahy bylo dle navrhovatelů předmětné ochranné pásmo pravomocně soudem zrušeno. Stanovisko Ministerstva obrany ze dne 24. 6. 2022, v němž je vysloven nesouhlas s umístěním čtyř ploch pro větrné elektrárny, vychází z tohoto zrušeného opatření obecné povahy, a je proto dle navrhovatelů nezákonné.
48. Zásady územního rozvoje pak dle navrhovatelů neomezovaly umístění ploch VE v rozsahu odpovídajícím původnímu územnímu plánu.
49. V podání ze dne 16. 1. 2024 navrhovatelé poukázali na skutečnost, že Nejvyšší správní soud rozsudkem ze dne 13. 12. 2023, č. j. 1 As 211/2022-57, zamítl kasační stížnost Ministerstva obrany proti rozsudku, kterým bylo zrušeno ochranné pásmo radiolokátoru Hrušovany.
50. K tvrzení odpůrce o existenci rozvazovací podmínky ve smlouvě o vzájemné spolupráci navrhovatelé tvrdili, že uplynutím lhůty stanovené v daném ustanovení smlouvy pouze zanikla exkluzivita společnosti WINDENERGIE, s. r. o. [respektive navrhovatele a)], ale nešlo o rozvazovací podmínku, která by měla za následek zánik smluvních závazků.

Další vyjádření odpůrce

51. Na podání navrhovatelů ze dne 16. 1. 2024 reagoval odpůrce podáním ze dne 21. 1. 2024. Odpůrce poukázal na skutečnost, že důvodem zrušení opatření obecné povahy o zřízení ochranného pásma leteckého radiolokátoru Hrušovany byly pouze formální nedostatky. Z této skutečnosti tedy nelze dle odpůrce dovozovat, že by záměr navrhovatelů v řízení o povolení výstavby získal souhlas Ministerstva obrany. Dále poukázal na skutečnost, že ve svém vyjádření ze dne 24. 6. 2022 Ministerstvo obrany odůvodňovalo nesouhlas s umístěním ploch větrných elektráren nejen odkazem na zrušené opatření obecné povahy, ale i na zákon

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

o civilním letectví a zákon o živnostenském podnikání. Odpůrce trval na tom, že přestože bylo opatření obecné povahy o zřízení ochranného pásma zrušeno, neznamená to, že by radiolokátor pozbyl nutnosti existence ochranného pásma. Tato ochrana dle názoru odpůrce totiž vyplývá ze samotných právních předpisů.

52. Odpůrce dále poukázal na skutečnost, že již v roce 2012 při pořizování územního plánu obce Domašín vyslovilo Ministerstvo obrany zásadní nesouhlas s umístěním ploch pro větrné elektrárny s poukazem na rušivý vliv těchto staveb na fungování radiolokátoru. Poukázal rovněž na skutečnost, že k vydání územního rozhodnutí či stavebního povolení je vždy u staveb větrných elektráren nutné souhlasné stanovisko VUSS Praha.
53. Odpůrce rovněž uvedl, že nesouhlasné stanovisko Ministerstva obrany nebylo jediným negativním stanoviskem. Uvedl, že v průběhu doby docházelo ze strany navrhovatelů k zásadním změnám projektů. V současné době dle odpůrce navrhovatelé nedisponují žádným kladným stanoviskem, neboť těm, která v minulosti získali, již uplynula doba platnosti.

Jednání soudu

54. Právní zástupce navrhovatelů při jednání soudu plně odkázal na svá dosavadní písemná podání. Dále uvedl, že zejména navrhovatel a) dlouhodobě usiluje o povolení záměru větrných elektráren také na území města Výsluní. Poukázal na skutečnost, že zpočátku odpůrce s navrhovatelem a) na přípravě realizace záměru spolupracoval, a to v souladu se závazkovými vztahy plynoucími ze vzájemných smluvních ujednání. Po změně politické reprezentace města Výsluní však došlo k obratu a město počalo činit aktivně negativní kroky vůči záměru navrhovatelů. Zdůraznil, že navrhovatel a) byl aktivní v rámci procesu přijímání nového územního plánu a bránil se vypuštění ploch pro větrné elektrárny.
55. Nový územní plán byl dle názoru navrhovatelů vydán v rozporu se zákonem, neboť z dokumentů, o které je opřeno odůvodnění vypuštění ploch pro větrné elektrárny z nového územního plánu, vůbec nutnost vypuštění těchto ploch nevyplývá. Právní zástupce navrhovatelů rovněž poukázal na skutečnost, že se odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele a) nevěnovalo některým námitkám uplatněným navrhovatelem a). Rovněž zdůraznil, že v důsledku vypuštění ploch pro větrné elektrárny je nový územní plán nepřiměřeným zásahem do práv navrhovatelů, neboť nemohou své pozemky využít k původnímu záměru a hodnota pozemků se dramaticky snížila. Proto dle názoru navrhovatelů územní plán nemůže obstát v testu proporcionality vymezeném judikaturou správních soudů.
56. Dále právní zástupce navrhovatelů zdůraznil, že skutečnost, že u Obvodního soudu pro Prahu 5 je vedeno soudní řízení, ve kterém se domáhá pan Z. L. nahrazení projevu vůle, nemůže nijak zpochybnit aktivní žalobní legitimaci navrhovatele a).
57. Předseda představenstva navrhovatele a) a jednatel navrhovatele b) pan Pavel Březina při jednání soudu uvedl, že navrhovatel a) na projektu větrných elektráren pracuje již 13 let. Trval na tom, že navrhovatelé aktivně postupovali v zájmu realizovat svůj záměr. Za tu dobu již bylo proinvestováno 420 000 000 Kč. Bohužel po změně politické reprezentace přestalo město Výsluní s navrhovatelem spolupracovat a naopak začalo zastávat ve všech řízeních negativní postoj.
58. Právní zástupce navrhovatelů v závěrečném návrhu zdůraznil, že zejména navrhovatel a) vedl řadu let aktivní procesy za účelem prosazení záměru výstavby větrných elektráren, které nebyly úspěšně dokončeny zejména pro chování odpůrce. V důsledku vyloučení ploch VE z územního plánu odpůrce došlo k zásadnímu zásahu do práv navrhovatelů a ke znehodnocení jejich pozemků. Přijetím nového územního plánu bez ploch pro větrnou energetiku došlo ke zmaření investice navrhovatelů nejen na území odpůrce, ale i na území sousedních obcí. Vzniklá škoda navrhovatelů se pohybuje v řádech stovek milionů korun. Dále právní zástupce navrhovatelů poukázal na energetickou krizi a nutnost rozvoje obnovitelných zdrojů energie. V tomto směru poukázal na podporu zdrojům obnovitelné energie, které se dostává této oblasti ze strany Evropské unie. Rovněž uvedl, že právě z podnětu navrhovatele a) byla soudy opakovaně zrušena regulace výstavby větrných elektráren obsažená v zásadách územního rozvoje. Zdůraznil rovněž, že ochranné pásmo radiolokátoru Hrušovany bylo správními soudy zrušeno pro nepřezkoumatelnost v důsledku nedostatku odůvodnění přijatých omezení, a to ještě před vydáním návrhem napadeného opatření obecné povahy. V důsledku zrušení ochranného pásma považoval právní zástupce navrhovatelů rovněž i stanovisko Ministerstva obrany ze dne 24. 6. 2022, které z opatření obecné povahy, kterým bylo vymezeno ochranné pásmo radiolokátoru, vycházelo, za nezákonné. Právní zástupce navrhovatelů rovněž trval na tom, že napadený

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

územní plán ve vztahu k navrhovatelům nemůže obstát ani z hlediska testu proporcionality přijaté úpravy. Současně trval na tom, že žádný z podkladů, na který odpůrce odkazoval, nebrání vymezení ploch VE v novém územním plánu. Vypuštění ploch VE v novém územním plánu tedy dle jeho názoru nebylo relevantně odůvodněno. Dále rovněž podotkl, že považuje odůvodnění rozhodnutí o námitkách navrhovatele a) za nepřezkoumatelné, neboť nebyly vypořádány řádně všechny jeho námitkové body. V závěru zdůraznil, že důvodem pro absolutní zákaz výstavby větrných elektráren v regulovaném území nemůže být pouhá vůle většiny v zastupitelstvu dané politické jednotky, neboť míra přisnosti regulace musí u konkrétních lokalit odpovídat cennosti hodnot, které mají být regulací chráněny, a pravidla nemohou být kategorická, nepodmíněná a neumožňující v určitých případech dát přednost jiným hodnotám než ochraně vizuálních hodnot krajiny. Tyto principy však v případě napadeného územního plánu splněny nebyly.

59. Právní zástupce odpůrce při jednání soudu odkázal na svá vyjádření v písemných podáních. Právní zástupce odpůrce zdůraznil, že od roku 2006 do roku 2022 mohl navrhovatel stavět větrné elektrárny. K výstavbě nedošlo. Zdůraznil, že v průběhu času se mění pohled na výstavbu větrných elektráren. V dotčené oblasti se nachází poddolované území, území s ochranou přírody a celá oblast je dotčena zájmy na zajištění bezpečnosti a obranyschopnosti státu. Uvedl, že ve světě existují určité studie prokazující škodlivý vliv větrných elektráren na přírodu a zdraví obyvatel. Trval na tom, že ani případným zrušením nového územního plánu neodpadnou pro navrhovatele veškeré překážky v umístění větrných elektráren. I nadále bude nutné, aby k výstavě navrhovatelé získali veškeré nutné souhlasy a vyjádření, což je dle jeho názoru nereálné. Právní zástupce odpůrce uvedl, že dle jeho názoru nemají navrhovatelé zájem o samotný obsah územního plánu, ale jde jim výlučně o případnou náhradu údajně vzniklé škody.
60. Starosta města Výsluní pan Ing. David Lacman při jednání soudu uvedl, že předchozí reprezentace města byla nakloněna realizaci výstavby větrných elektráren, ovšem záměry předkládané navrhovateli [zejména navrhovatelem a)] byly v rozporu i s tehdy platným územním plánem, a to co do počtu umísťovaných elektráren či jejich velikosti a vedení kabelových tras. Poukázal rovněž na skutečnost, že v současnosti se v okolí Výsluní nalézá přírodní park a hnízdiště chřástala. Vyjádřil obavu, že výstavba větrných elektráren by mohla ovlivnit prameniště vody, s jejímž nedostatkem se město potýká. Zdůraznil, že město má zastupovat zájmy občanů a tímto zájmem je klidný život ve městě a zajištění dostatečných zdrojů vody, nikoli žít mezi větrnými elektrárnami bez vody. Zdůraznil, že navrhovatelé nikdy neměli v minulosti k dispozici veškerá potřebná povolení k zahájení stavby.
61. Právní zástupce odpůrce v závěrečném návrhu poukázal na to, že od cílů vytčených politikou Green Daelu se v rámci Evropské unie postupně ustupuje. Česká republika vyrábí tolik elektřiny, že ji vyváží. Nepovažuje za nutné nechat Krušné hory zahltit stavbami větrných elektráren. Ve vztahu k poukazu na již proinvestované částky uvedl, že navrhovatelé udělali v minulosti špatný obchod. Zdůraznil, že navrhovatel a) nebyl nikdy schopen doložit v jednom okamžiku všechny doklady potřebné k zahájení výstavby větrných elektráren. Rovněž poukázal na skutečnost, že nikdy nebyla řešena otázka, co se bude dít, až větrným elektrárnám skončí jejich životnost. Nebyl navržen žádný fond, který by financoval obnovu krajiny. Trval na tom, že ani v případě zrušení části územního plánu nebudou navrhovatelé schopni získat všechna potřebná povolení a souhlasy k výstavbě.
62. Při jednání soud provedl dokazování výpisy z katastru nemovitostí LV č. XK, XL, XM, XN a XO, vše pro k. ú. X, původním územním plánem, rozsudkem Městského soudu v Praze ze Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

dne 18. 8. 2022, č. j. 8 A 48/2022-69, rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2023, č. j. 1 As 211/2022-57, informací o řízení vedeném u Nejvyššího správního soudu pod sp. zn. 1 As 211/2022, smlouvou o zřízení věcného břemene ze dne 26. 9. 2011, odstoupením od smlouvy o zřízení věcného břemene ze dne 8. 6. 2022 a dokladem o jeho doručení do datové schránky navrhovatele a) dne 8. 6. 2022. Dále soud provedl dokazování podklady územního plánování, na které odkazoval odpůrce při vypořádání námitek navrhovatele a), neboť tyto podklady nebyly součástí dokumentace předložené odpůrcem soudu. Jednalo se o Územní studii Krušné hory – Ústecký kraj, Územní studii krajiny pro správní území obce s rozšířenou působností Chomutov, Územně analytické podklady Ústeckého kraje, 5. úplná aktualizace – 2021, Územně analytické podklady obce s rozšířenou působností Chomutov a přípis Ministerstva obrany, odboru ochrany územních zájmů a státního odborného dozoru, ze dne 24. 6. 2022, sp. zn. 138234/2022-1322-OÚZ-PHA, SpMO:21721/2022-1322-109.

Posouzení věci soudem

63. Napadené opatření obecné povahy soud přezkoumal v řízení podle části třetí, hlavy druhé, sedmého dílu s. ř. s., který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 101b odst. 2 a § 101d odst. 1 s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkoumává opatření obecné povahy pouze v rozsahu, který navrhovatel uplatnil v návrhu, přičemž obsahuje-li návrh předepsané náležitosti, nelze již v dalším řízení návrh rozšiřovat na dosud nenapadené části opatření obecné povahy nebo jej rozšiřovat o další návrhové body. Povinností navrhovatele je proto tvrdit, že opatření obecné povahy nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec návrhových bodů musí soud přihlídnout toliko k vadám napadeného opatření obecné povahy, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného opatření obecné povahy podle § 101b odst. 4 ve spojení s § 76 odst. 2 s. ř. s.
64. Soud může shledat, že návrh na zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části je důvodný, pokud opatření obecné povahy nebo jeho část jsou v rozporu se zákonem, nebo pokud ten, kdo je vydal, překročil meze své působnosti a pravomoci, anebo pokud opatření obecné povahy nebylo vydáno zákonem stanoveným způsobem (srov. § 101d odst. 2 s. ř. s.), avšak pouze v případě, je-li to navrhovatelem ve lhůtě pro podání návrhu stanovené v § 101b odst. 1 s. ř. s. namítáno.
65. Navrhovatel a) je vlastníkem pozemků parc. č. XA, XH, XB a XC, vše v k. ú. X. Dále mu svědčí věcné břemeno zatěžující pozemky parc. č. XJ, XD, XJ, vše v k. ú. X. Navrhovatel b) je vlastníkem pozemků parc. č. XD, XE, XF a XG, vše v k. ú. X. Navrhovatelům tedy jako vlastníkům pozemků a oprávněným z věcných břemen vztahujících se k pozemkům, které jsou dotčeny návrhem napadeným opatřením obecné povahy, svědčila aktivní legitimace k podání předmětného návrhu, a to bez ohledu na dobu, kdy se stali vlastníky uvedených pozemků, či kdy získali oprávnění z věcného břemene, a z jakých pohnutek tak učinili.
66. Z obsahu původního územního plánu vyplývá, že na pozemcích parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k. ú. X (nebo na jejich významné části), byly vymezeny plochy 3 VE, 5 VE a 2 VE. Dle původního územního plánu byly plochy VE plochy pro větrné generátory elektrického proudu. Obecná charakteristika těchto ploch byla: větrné generátory elektrického proudu s pouze nezbytnou infrastrukturou, nezastavěné plochy využití na TTP. Dle tabulky možnosti využití ploch bylo přípustným využitím uvedených ploch: trvalé travní porosty. Podmíněným využitím uvedených ploch bylo: technické vybavení nezbytné pro zabezpečení funkce zóny (trafo, výměňiková stanice apod.), stožáry větrných generátorů elektrického proudu, manipulační a odstavné plochy pro dopravní prostředky.
67. Dále z obsahu původního územního plánu vyplývá, že na pozemcích parc. č. XH a XJ v k. ú. X byly vymezeny plochy TTP – plochy trvalého travního porostu. Obecná charakteristika těchto ploch byla: louky a pastviny, extenzivní zeleň; specifické využití ploch TTP: lyžařské a cyklistické sjezdovky, lokality vymezené pro pastevectví a alternativní energetické zdroje na TTP, ostatní sportovní aktivity na TTP. K využití ploch TTP je uvedeno v původním územním plánu pod kapitolou 5.2.2 Plochy mimo současně zastavěné a zastavitelné území a plochy ostatní, že na plochách mimo současně zastavěné a zastavitelné území lze připustit pouze dočasné stavby a účelové stavby nezbytně nutné k zabezpečení funkce předmětné plochy v souladu s územním plánem a v souladu s dotčenými právními předpisy (např. technické zázemí pro hospodaření na plochách TTP, ZM, O, L a V). V souladu s těmito požadavky je podmíněné využití TTP ve vyznačených plochách pro: lyžařské a cyklistické sjezdovky na TTP a pastevectví a pěstování alternativních

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

energetických zdrojů na TTP. Z hlavního výkresu původního územního plánu vyplývá, že u pozemků parc. č. XH a XJ v k. ú. X nebyla vyznačena možnost podmíněného využití k pastevectví a pěstování alternativních energetických zdrojů.

68. Dle nového územního plánu byla na pozemcích parc. č. XA, XH, XJ, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k. ú. X, vymezena plocha AZ plochy zemědělské. U ploch AZ plochy zemědělské je uvedeno v novém územním plánu hlavní využití: trvalý travní porost (louky a pastviny, orná půda). Jako přípustné využití je uvedeno: objekty a zařízení související přímo s hlavním využitím, související dopravní a technická infrastruktura, protierozivní opatření (zatravnňovací pásy), plužiny, meze. Jako nepřípustné využití je uvedeno: veškeré stavby a využití, které neodpovídají výše uvedenému využití, specifické formy bydlení a rekreace. Podmínky prostorového uspořádání na uvedených plochách jsou stanoveny takto: stavby včetně ochranných pásem nesmějí popřít hlavní využití zemědělské plochy; maximální přípustná zastavěná plocha staveb 10x25 m, nemožnost jejich sdružování; maximálně jeden objekt na funkční ploše; maximální výška staveb 12 m.
69. Primárně se soud zabýval otázkou, zda se argumentace navrhovatelů obsažená v návrhu vztahovala ke všem částem územního plánu, jejichž zrušení se svým návrhem domáhali.
70. Navrhovatelé se ve svém návrhu mimo jiné domáhali zrušení celé věty „*Zákaz výstavby staveb větrné energetiky a ploch fotovoltaické energetiky na terénu.*“ ve výroku textové části územního plánu v kapitole 4.2.7. Veškerá argumentace navrhovatelů se však vztahovala k možnosti výstavby staveb větrných elektráren. Ve vztahu k fotovoltaické energetice nevznegli navrhovatelé žádné námitky ani ve svém návrhu, ani v rámci přijímání územního plánu. Jejich činnost se ani fotovoltaické energetiky netýká. Zákaz umístění ploch fotovoltaické energetiky v dotčeném území se tedy nemohl nijak dotknout práv navrhovatelů. Proto soud v rámci principu minimalizace zásahu ponechal předmětem soudního řízení pouze část výše uvedené věty, a to slova „*výstavby staveb větrné energetiky*“. Ve zbývajícím rozsahu soud výrokem III. rozsudku tento návrh navrhovatelů zamítl.
71. Dále navrhovatelé navrhovali zrušení textu „*(vyjma větrné)*“ v odstavci 7 textové části územního plánu v kapitole 6.1 Základní pojmy a zásady pro užívání podmínek v oddíle C. Obecné podmínky pro plochy s rozdílným způsobem využití. V dotčeném odstavci je uvedeno: „*U všech objektů v zastavěném a zastavitelném území – mimo památkově chráněných a na hranách veřejných prostranství v centru obce – se obecně podporuje využití obnovitelných zdrojů energie (vyjma větrné).*“ Z mapových podkladů původního územního plánu i napadeného územního plánu jednoznačně vyplývá, že nemovitosti ve vlastnictví navrhovatelů a plochy VE vymezené v původním plánu se dle původního územního plánu ani dle napadeného územního plánu nenacházely v zastavěném či zastavitelném území. Uvedená regulace se tedy žádným způsobem nemohla dotknout práv navrhovatelů. Proto soud zamítl návrh na zrušení textu „*(vyjma větrné)*“ ve výše specifikované výrokové části územního plánu výrokem III. rozsudku.
72. Dále soud konstatuje, že z provedeného důkazování grafickou částí původního územního plánu vyplynulo, že pozemky parc. č. XH a XJ v k. ú. X byly v původním územním plánu vedeny se způsobem využití TTP – plochy trvalého travního porostu. V novém územním plánu jsou uvedené pozemky vedeny se způsobem využití AZ zemědělské. S poukazem na charakteristiky těchto ploch uvedené v odst. 67 až 68 tohoto rozsudku soud konstatuje, že způsob využití uvedených pozemků vymezoval původní územní plán a nový územní plán prakticky totožně. Na uvedených plochách nebylo ani podle původního územního plánu možné umístit větrné elektrárny. Přijetím nového územního plánu nemohlo tedy dojít

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

k zásahu do práv navrhovatelů a argumentace navrhovatelů se věcně zcela mýjela se způsobem využití vymezeným na uvedených pozemcích v původním i novém územním plánu. Proto soud návrh navrhovatelů ve vztahu k pozemkům parc. č. XH a XJ v k. ú. X výrokem III. rozsudku zamítl.

73. Dále se soud zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti rozhodnutí o námitkách navrhovatele a), ve které navrhovatel a) namítal, že se odpůrce v rozhodnutí o jeho námitkách nevypořádal s námitkou, ve které tvrdil, že regulace, na základě které je stanoven absolutní zákaz umísťování větrných elektráren na území odpůrce, je diskriminační jednak vůči ostatním zdrojům obnovitelné energie, jednak i co se týče jiných činností, které by potenciálně mohly narušit krajinný ráz a další přírodní hodnoty na území města, když územní plán tyto jiné činnosti nezakazuje ani nereguluje. Další námitkou, kterou se dle názoru navrhovatele a) odpůrce v odůvodnění rozhodnutí o námitkách nezabýval, je námitka týkající se rozporu nového územního plánu se Státní energetickou koncepcí a se závazky České republiky k ochraně klimatu (především s Pařížskou dohodou) a s Vnitrostátním plánem v oblasti energetiky a klimatu. K této námitce soud konstatuje, že odpůrce o námitkách navrhovatele a) uplatněných v rámci přijímání územního plánu rozhodl rozhodnutím s obsáhlým odůvodněním. Svůj závěr, že se námitkám nevyhovuje, odpůrce odůvodnil konkrétními odkazy na jednotlivé podklady územního plánování, ze kterých dle odpůrce vyplývalo, že je vyloučena možnost umístit v regulovaném území plochy pro větrné elektrárny. Odpůrce tedy předložil ucelenou argumentaci, která dle jeho názoru odůvodňovala zamítnutí námitek navrhovatele a).
74. Na tomto místě považuje soud za vhodné poukázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 3. 2019, č. j. 10 Azs 316/2018-60, kde je uvedeno, že: *„Krajský soud nemusí nutně volit cestu vypořádání se s každou dílčí žalobní námitkou, ale naopak proti žalobě postaví právní názor, v jehož konkurenci žalobní body jako celek neobstojí.“* Obdobný závěr vyslovil i Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 12. 2. 2009, sp. zn. III. ÚS 989/08, ve kterém uvedl, že: *„Není porušením práva na spravedlivý proces, jestliže obecné soudy nebudují vlastní závěry na podrobné oponentuře (a vyvracení) jednotlivě vznesených námitek, pakliže proti nim staví vlastní ucelený argumentační systém, který logicky a v právu rozumně vyloží tak, že podpora správnosti jejich závěrů je sama o sobě dostatečná.“* Uvedené závěry je dle soudu možné v plné míře aplikovat i na odůvodnění správních rozhodnutí včetně rozhodnutí o námitkách uplatněných v průběhu přijímání územního plánu, na které se dle ustálené judikatury správních soudů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 11. 2010, č. j. 1 Ao 5/2010-169, publikovaný pod č. 2266/2011 Sb. NSS) vztahují náležitosti zakotvené v § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).
75. S ohledem na výše uvedené tedy soud rozhodnutí o námitkách navrhovatele a) neshledal nepřezkoumatelným, přestože odpůrce výslovně nereagoval na dvě z mnoha dílčích námitek navrhovatele a), neboť důvody, pro které odpůrce námitkám navrhovatele a) nevyhověl, jsou z předložené argumentace zcela jednoznačně patrné. Správnost a zákonnost argumentů odpůrce není předmětem posouzení přezkoumatelnosti a soud se jimi bude zabývat níže.
76. Zásadní námitka navrhovatelů spočívala v tvrzení, že nový územní plán obsahuje absolutní zákaz výstavby větrných elektráren na celém regulovaném území, aniž by byl tento zákaz relevantním způsobem odůvodněn. Ve výrokové části nového územního plánu v kapitole 4.2 Návrh koncepce technického vybavení a nakládání s odpady, 4.2.7 Alternativní energetické zdroje je uvedeno: *„Zákaz výstavby staveb větrné energetiky a ploch fotovoltaické energetiky na terénu.“* V odůvodnění textové části územního plánu je pak větrná energetika zmíněna na několika místech, a to v rámci kapitoly 2. Vyhodnocení souladu s Politikou Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

územního rozvoje a ÚPD vydanou krajem, vyhodnocení koordinace využívání území z hlediska širších vztahů a v rámci kapitoly 3.3 Vyhodnocení požadavků na ochranu nezastavěného území.

77. K bodu 31 Politiky územního rozvoje, ve které je vysloven zájem na vytváření územních podmínek pro rozvoj decentralizované, efektivní a bezpečné výroby energie z obnovitelných zdrojů, šetrné k životnímu prostředí, s cílem minimalizace jejich negativních vlivů a rizik při respektování přednosti zajištění bezpečného zásobování území energiemi, je v územním plánu uvedeno: *„Energie z obnovitelných zdrojů umožněna na objektech, nikoli na zemědělských půdách či větrných farmách. Ve větné energetice a jejím zákazu na území města je nejzásadnější rozdíl oproti původní koncepci územního plánu.“* K úkolu pro územní plánování stanovenému v Politice územního rozvoje pro specifickou oblast SOB6 Krušné hory účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, především v Ústeckém kraji, je v územním plánu uvedeno: *„Větrná energetika nebude (oproti původní koncepci) ve městě přípustná. Zásadní obrat v této problematice.“*
78. K bodu 29 zásad územního rozvoje, ve kterém je uveden požadavek podpořit racionální a udržitelný rozvoj obnovitelných energetických zdrojů, územně regulovat záměry na výstavbu velkých větrných elektráren s ohledem na eliminaci rizik poškození krajinného rázu a ohrožení rozvoje jiných žádoucích forem využití území (zejména oblasti Krušných hor), je v územním plánu uvedeno: *„ÚP větrnou energetiku na svém území nově nepřipouští.“*
79. K úkolu zásad územního rozvoje pro specifickou oblast Krušné hory č. 4, ve kterém je uloženo chránit a kultivovat přírodní, krajinářské, urbanistické a architektonické hodnoty oblasti a využít pozitivní znaky území pro zvýšení prestiže specifické oblasti, je v územním plánu uvedeno: *„Pozitivních znaků řada, bez větrných elektráren, krajinná zeleň, panorama města, vyhlídky do krajiny. 4 výhledy vymezeny a chráněny.“* K úkolu zásad územního rozvoje pro specifickou oblast Krušné hory č. 12, ve kterém je uloženo stanovovat a dodržovat limity rozvoje pro všechny činnosti, které by mohly přesahovat meze únosnosti území – podmínky udržitelného rozvoje, způsobovat jeho poškození anebo bránit rozvoji jiných žádoucích forem využití území, je v územním plánu uvedeno: *„Především jsou v nové koncepci odstraněny větrné elektrárny, území je tak zásadně uchráněno překotnosti vývoje tohoto využití.“* K úkolu č. 13, ve kterém je uloženo účinným způsobem regulovat a zamezit rizikům překotně se rozvíjející výstavby větrných elektráren, včetně souvisejících zařízení (přístupových komunikací, vyvedení energetického výkonu apod.), jak z hlediska minimalizace vlivů na životní prostředí, krajinu a osídlení, rekreaci a cestovní ruch, tak z hlediska funkčnosti větrných elektráren v systému zásobování elektrickou energií, je v územním plánu uvedeno: *„Větrné elektrárny z původní dokumentace odstraněny pro nevhodnost do krajiny.“*
80. K podmínce pro naplnění cílových kvalit krajin, včetně územních podmínek pro jejich zachování a dosažení stanovených zásadami územního rozvoje pro krajinný typ KC Krušné hory – náhorní plošiny, kde se ukládá zamezit ohrožení naplnění cílových charakteristik krajinného celku v důsledku masivního tlaku na umísťování vertikálních staveb (velkých větrných elektráren), jejich komplexů a doprovodných staveb v nezastavěném území, je v územním plánu uvedeno: *„Žádné vertikální stavby větrné energetiky na území nejsou přípustné.“*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

81. K podmínice pro naplnění cílových kvalit krajiny, včetně územních podmínek pro jejich zachování a dosažení stanovených zásadami územního rozvoje pro krajinný typ KC Krušné hory – svahy, vrcholy a hluboká údolí, kde se ukládá individuálně posuzovat všechny záměry, které by krajinný ráz mohly negativně ovlivnit, s ohledem na potřebu uchování vysoké hodnoty krajinného rázu s harmonickým zastoupením složek přírodních a kulturních, je v územním plánu uvedeno: „*Odstraněna možnost větrných elektráren, další brozby nejsou aktuální.*“ K další podmínice, kterou se ukládá zamezit ohrožení naplnění cílových charakteristik krajinného celku v důsledku masivního tlaku na umísťování vertikálních staveb (velkých větrných elektráren), jejich komplexů a doprovodných staveb v nezastavěném území, je v územním plánu uvedeno: „*Větrná energetika nemá v území příležitost.*“
82. Ve vztahu k Územně analytickým podkladům Ústeckého kraje je v územním plánu k otázce posilování environmentálního pilíře udržitelného rozvoje území uvedeno: „*V ÚP další posílení eliminací větrných elektráren a podporou mezí, vodních ploch a doprovodné zeleně komunikací.*“
83. V kapitole 3.3 Vyhodnocení požadavků na ochranu nezastavěného území je k vyhodnocení souladu s cíli a úkoly územního plánování dle § 18 odst. 2 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „stavební zákon“), kde je stanoveno, že územní plánování zajišťuje předpoklady pro udržitelný rozvoj území soustavným a komplexním řešením účelného využití a prostorového uspořádání zájmů s cílem dosažení obecně prospěšného souladu veřejných a soukromých zájmů na rozvoji území, v územním plánu uvedeno: „*Potenciál území je v návrhu posouzen strážlivě právě s ohledem na skutečnosti v území, důkazem je odmítnutí větrné energetiky.*“
84. Odpůrce se pak samotným vyhodnocením jednotlivých územně plánovacích podkladů ve vztahu k možnosti umístění ploch pro větrnou energetiku na pozemcích navrhovatele a) zabýval až v rámci vypořádání námitek uplatněných včas navrhovatelem a) po společném projednání územního plánu. Ani v rámci odůvodnění rozhodnutí o námitkách však odpůrce nepředložil žádné územně plánovací doklady, ze kterých by skutečně a jednoznačně vyplývala kategorická nemožnost umístit v regulovaném území větrné elektrárny. Vždy se jednalo pouze o podklady, které ukládaly důkladně, případně individuálně, posoudit možnost umístění větrných elektráren ve vztahu ke krajinnému rázu, ochraně přírody a podobně, a to na základě konkrétních podmínek regulovaného území. K takovému posouzení ze strany odpůrce však v odůvodnění územního plánu ani v odůvodnění rozhodnutí o námitkách nedošlo.
85. Jediným podkladem, který výslovně omezoval v regulovaném území umístění větrných elektráren, bylo opatření obecné povahy vymezující ochranné pásmo radiolokátoru Hrušovany a stanovisko Ministerstva obrany ze dne 24. 6. 2022. Uvedené ochranné pásmo však bylo zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 18. 8. 2022, č. j. 8 A 48/2022-69, ve znění opravného usnesení ze dne 30. 8. 2022, č. j. 8 A 48/2022-84, a to ke dni právní moci tohoto rozsudku. Uvedený rozsudek nabyl právní moci dne 24. 8. 2022. Proti rozsudku byla Ministerstvem obrany podána kasační stížnost, které byl přiznán odkladný účinek. Ovšem rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2023, č. j. 1 As 211/2022-57, byla kasační stížnost zamítnuta. S ohledem na uvedené tedy musel soud vycházet ze skutečnosti, že ke dni vydání posuzovaného územního plánu bylo opatření obecné povahy o vymezení ochranného pásma radiolokátoru Hrušovany zrušeno. V důsledku zrušení ochranného pásma radiolokátoru nebylo dle soudu možné ani přihlížet k vyjádření Ministerstva obrany ze dne 24. 6. 2022, ve kterém Ministerstvo obrany mimo jiné s odkazem na toto ochranné pásmo vyslovalo nesouhlas s případným vymezením ploch pro větrné Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

elektrárny v regulovaném území. K poukazu odpůrce, že dle platné legislativy je v území regulovaném územním plánem umístění větrných elektráren podmíněno vydáním závazného stanoviska Ministerstva obrany, soud konstatuje, že tato skutečnost není důvodem pro absolutní zákaz větrných elektráren v celém regulovaném území, navíc v situaci, kdy v rámci přijímání územního plánu Ministerstvo obrany požadovalo přípisem ze dne 6. 4. 2021, sp. zn. 121983/2021-1150-OÚZ-PHA, aby v územním plánu bylo pouze konstatováno, že umisťování mimo jiné větrných elektráren v území bude možné pouze na základě závazného stanoviska Ministerstva obrany (tedy závazného stanoviska vydávaného v rámci řízení o umístění stavby).

86. Pravomocným zrušením opatření obecné povahy vymezujícího ochranné pásmo radiolokátoru Hrušovany tedy odpadl jediný územně plánovací podklad, který výslovně zamezoval umístit v regulovaném území větrné elektrárny. Z úplného znění územního plánu publikovaného na stránkách města Výsluní pak vyplývá, že o zrušení tohoto podkladu před vydáním územního plánu odpůrce věděl, neboť to výslovně uvedl na straně 9 odůvodnění textové části. Odpůrce se však rozhodl na tuto skutečnost nijak nereagovat a vydal územní plán v původní podobě vypracované s přihlédnutím k v době vydání územního plánu již zrušenému ochrannému pásmu a navazujícímu vyjádření Ministerstva obrany.
87. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 30. 3. 2012, č. j. 8 Ao 7/2011-138, konstatoval, že *„samotná existence určité stavby nebo typu staveb v území nevylučuje, aby nástroje územního plánování další umisťování takových staveb do budoucna regulovaly jinak než dosud. Nástroje územního plánování reagují na změny v území, které se přirozeným způsobem vyvíjí. Na jedné straně je tedy nutné zachovat nezbytnou míru kontinuity vývoje vztahů v území, na straně druhé však nelze zakonzervovat určitý stav nebo určitou regulaci a považovat je za neměnné. Z právního hlediska je nutné, aby změny dostály všem zákonným požadavkům. Samotná skutečnost, že na území navrhovatele a) byly v minulosti umístěny VVE (vysoké větrné elektrárny – poznámka soudu), však bez dalšího neznamená, že by i v budoucnu mělo být jejich umisťování neomezeně možné“* (bod 111 citovaného rozsudku). Dále z uvedeného rozsudku vyplývá, že ani skutečnost, že větrné elektrárny jsou momentálně na některých územích provozovány, sama o sobě nebrání tomu, *„aby bylo další umisťování VVE v předmětném území regulováno přísněji nebo zcela vyloučeno. Zároveň však tato skutečnost vyžaduje, aby odpůrce vysvětlil, proč je třeba změnit vztahy v území a dosud přípustnou aktivitu regulací prakticky zakázat“* (bod 122 citovaného rozsudku, zvýraznění doplnil soud).
88. Dále se otázkou možnosti absolutního zákazu výstavby větrných elektráren zabýval Nejvyšší správní soud i v rozsudku ze dne 16. 6. 2011, č. j. 7 Ao 2/2011-127, kde uvedl, že *„právní názor vyjádřený v tomto rozsudku nebrání odpůrci stanovit pravidla pro umisťování větrných elektráren a rovněž mu nebrání, aby tato pravidla byla nastavena tak, že budou chránit pohledové či jiné hodnoty krajiny, takže mimo jiné v určitých případech či v určitých typech lokalit nebude možno větrné elektrárny stavět. Taková pravidla však zásadně nemohou být kategorická, nepodmíněná a neumožňující v určitých případech dát přednost jiným hodnotám než ochraně vizuálních hodnot krajiny. Konkrétních lokalit se regulace musí týkat pro jejich specifický charakter, který je v poměrech české a středoevropské krajiny (zpravidla osídlené a v určité míře protkané stavbami nejružnějšího druhu) při uvážení konkurujících si legitimních zájmů natolik hodnotný, že kvůli němu je proporcionální takovým způsobem omezit vlastnická práva osob, na jejichž pozemcích by jinak větrné elektrárny mohly být vybudovány. Míra přísnosti regulace pak musí u konkrétních lokalit odpovídat cennosti hodnot, které mají být regulací chráněny. Důvodem pro stanovení omezujících pravidel pro stavbu větrných elektráren zkrátka*

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

nemůže být jen to, že je vůlí aktuální většiny v zastupitelstvu dané politické jednotky (Moravskoslezského kraje) větrné elektrárny na území kraje v zásadě nepřipustit.“ K argumentu odpůrce, že tento rozsudek se týká zásad územního rozvoje a nelze jej aplikovat na problematiku územních plánů, které regulují podstatně menší a kompaktnější území, soud konstatuje, že neshledává žádný důvod, proč by nebylo možné citovaný závěr aplikovat i na problematiku územních plánů, neboť jde o obecný princip, jak je nutné hodnotit a poměřovat jednotlivé zájmy v regulovaném území. Tento závěr dokládá také skutečnost, že i Nejvyšší správní soud využívá závěry citovaného rozsudku při řešení vztahů v oblasti územních plánů (viz rozsudky ze dne 12. 1. 2016, č. j. 2 As 212/2015-27, a ze dne 13. 12. 2018, č. j. 6 As 113/2018-55).

89. S ohledem na výše uvedené musí soud konstatovat, že z celého územního plánu jednoznačně vyplývá záměr nepřipustit v žádném případě na jakémkoliv místě regulovaného území umístění stavby pro větrnou energetiku. Kromě tohoto jednoznačného záměru však z celého územního plánu nevyplývá žádný konkrétní důvod, proč by v regulovaném území nemohla žádná taková stavba být umístěna. Přijatý územní plán je projevem politické vůle zastupitelstva města Výsluní, aniž by záměr vyloučit jakoukoliv možnost umístění staveb pro větrnou energetiku byl podpořen racionálními argumenty. Z vyjádření odpůrce k podanému návrhu plyne, že jeho zájmem při přípravě územního plánu byla ochrana krajinného rázu, přírody a pohody bydlení. V rámci předmětného územního plánu však nedošlo k řádnému vymezení těchto zájmů, konkretizaci skutečností, ze kterých by vyplývalo, že zájem na ochraně krajinného rázu, přírody a pohody bydlení by mohl být dotčen vymezením ploch pro výstavbu větrné energetiky na plochách vymezených původním územním plánem, ani k poměření tohoto dotčení. V takové situaci je pak absolutní zákaz výstavby staveb pro větrnou energetiku v regulovaném území v daném územním plánu na hranici projevu libovůle ze strany odpůrce.
90. Nedostatečné odůvodnění tedy soud shledal jako jednoznačný důvod pro zrušení územního plánu města Výsluní ve vztahu k pozemkům parc. č. XA, XB, XC, XD, XE v k. ú. X, k nimž disponuje věcnými právy navrhovatel a), který byl v rámci průběhu přijímání územního plánu aktivní (připomínky ze dne 8. 2. 2017, námítky ze dne 11. 5. 2022). Dále se soud zabýval otázkou možnosti zrušení územního plánu ze stejného důvodu i ve vztahu k pozemkům parc. č. XF a XG v k. ú. X ve vlastnictví navrhovatele b), který byl po celou dobu přijímání nového územního plánu zcela pasivní a jeho první aktivitou bylo až podání návrhu soudu. Obdobnou otázkou se již v minulosti zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 5. 2014, č. j. 6 AOs 3/2013-29, kde uvedl že *„ke zrušení opatření obecné povahy může soud přikročit i přes procesní pasivitu navrhovatele tehdy, pokud převáží důvody pro zrušení nad právní jistotou osob jednajících v důvěře v přijaté změny. Závažné důvody pro zrušení územního plánu představuje porušení kogentních procesních a hmotněprávních norem chránících zásadní veřejné zájmy, které stěžejním způsobem předurčují proces přijímání a obsah opatření obecné povahy (...) závažné důvody pro zrušení územního plánu může soud zohlednit především v rámci třetího a čtvrtého kroku algoritmu přezkumu opatření obecné povahy, kdy hodnotí územní plán z hlediska jeho zákonnosti.“* V rozsudku ze dne 20. 7. 2023, č. j. 1 As 301/2021-150, pak Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že nedostatečné odůvodnění napadené regulace, jež způsobuje její nezákonnost, za situace, kdy argumentace původně pasivního navrhovatele je totožná s argumentací navrhovatele, který ji řádně uplatnil v rámci přijímání územního plánu, a odpůrce tedy měl možnost se s ní v rámci přijímání územního plánu vypořádat, je možné považovat za závažný důvod ve smyslu výše citované judikatury, a je tedy možné zrušit opatření obecné povahy i ve vztahu k pozemkům tohoto v průběhu přijímání územního plánu pasivního navrhovatele.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

91. Výše uvedená argumentace se dle soudu plně vztahuje i na posuzovaný případ navrhovatele b). Ten byl sice v průběhu přijímání územního plánu zcela pasivní, ale následně uplatněná argumentace v návrhu na zrušení územního plánu byla zcela totožná s argumentací navrhovatele a), která byla uplatněna v rámci námitek navrhovatele a). S ohledem na výše uvedené shledal soud, že nedostatečné odůvodnění napadeného územního plánu ve vztahu k nemožnosti vymezení jakýchkoliv ploch pro výstavbu větrných elektráren, jež způsobuje jeho nezákonnost, je důvodem pro zrušení tohoto územního plánu i ve vztahu pozemků parc. č. XF a XG v k. ú. X ve vlastnictví navrhovatele b).
92. Pro úplnost soud konstatuje, že navrhovatelé ve svém petitu obsaženém v původním návrhu nenavrhovali zrušení územního plánu ve vztahu k pozemku parc. č. XE v k. ú. X, ačkoli z obsahu návrhu bylo jednoznačně patrné, že jejich argumentace se vztahuje i k tomuto pozemku. Do petitu jej doplnili v rámci své repliky. Doplnění pozemku parc. č. XE v k. ú. X do petitu soud nepovažoval za nepřípustné rozšíření původního návrhu, ale vzhledem k obsahu původního návrhu, ze kterého bylo patrné, že se argumentace vztahuje i k uvedenému pozemku, shledal, že se jedná toliko o opravu chyby v psaní, a proto rozhodoval v předmětném řízení i o tomto pozemku.
93. Výše uvedené nedostatečné odůvodnění absolutního zákazu výstavby větrných elektráren dle soudu rovněž zcela odůvodňovalo zrušení slov „výstavby staveb větrné energetiky“ ve výroku textové části územního plánu v kapitole 4.2.7. Po zrušení tohoto textu tedy uvedené ustanovení zakazuje v regulovaném území pouze plochy fotovoltaické energetiky na terénu.
94. Vzhledem k výše uvedenému tedy soud výrokem I. zrušil dle § 101d odst. 2 s. ř. s. územní plán města Výsluní v rozsahu pozemků parc. č. XA, XB, XC, XD, XE, XF a XG, vše v k. ú. X, na kterých v původním územním plánu byly vymezeny plochy VE pro výstavbu větrných elektráren, a výrokem II. rozsudku ve výroku textové části v kapitole 4.2.7 s názvem Alternativní energetické zdroje text: „výstavby staveb větrné energetiky“, a to ke dni právní moci tohoto rozsudku.
95. S přihlédnutím k procesní efektivitě (aby se odpůrce nedopustil při vydání nové regulace totožných nedostatků) se soud stručně vyjádří i k námitce nedostatečného posouzení proporcionality přijaté regulace území ve vztahu k právům a zájmům navrhovatelů.
96. Při posouzení proporcionality přijaté regulace ve vztahu k navrhovateli a) kromě odkazů na územně plánovací podklady, ze kterých však nevyplývala nemožnost vymezení ploch pro výstavbu větrných elektráren, vycházel odpůrce zejména ze skutečnosti, že navrhovatelé měli dlouhou dobu 15 let k výstavbě větrných elektráren v souladu s původním územním plánem, avšak k výstavbě nedošlo a navrhovatelé ani nikdy nezískali veškeré nutné souhlasy a povolení k zahájení výstavby. Taková argumentace je zcela nedostačující. V rámci vypořádání námitek navrhovatele a) nebyly předloženy žádné konkrétní zájmy a důvody, které by byly poměřeny se zájmy navrhovatele a). Soud zastává názor, že změna funkčního určení plochy či vymezení nové plochy s odlišným způsobem využití v územním plánu může obstát pouze tehdy, jestliže je odůvodněna závažnými věcnými důvody, které mohou spočívat v tom, že řešení zahrnuté do předchozího územního plánu je věcně nesprávné, toto řešení je v závažné kolizi s veřejným zájmem (tedy výrazně omezuje naplnění veřejného zájmu), nebo změna může být způsobena změnami, k nimž došlo po přijetí předchozího územního plánu, takže řešení obsažené v předchozím územním plánu již není aktuální a je třeba je přehodnotit. Konkrétní argumentace v tomto směru ze strany odpůrce však předložena nebyla.

97. S ohledem na výše uvedené dospěl soud k závěru, že ani námitka neproporcionality zásahu do práv navrhovatele a) nebyla v rámci územního plánu odpůrcem řádně vypořádána.
98. Pro úplnost soud ještě podotýká, že závazkové vztahy mezi navrhovatelem a odpůrcem týkající se spolupráce na přípravě a výstavbě větrných elektráren nemohou mít žádný vliv na soudem v tomto řízení posuzované otázky územního plánování.
99. Soud při jednání neprovedl navrhovatelem navrhané dokazování smlouvou o vzájemné spolupráci ze dne 6. 9. 2003, zápisem ze zasedání Zastupitelstva města Výsluní ze dne 9. 12. 2014, rozsudkem Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 16. 9. 2015, č. j. 40 A 3/2015-171, Analýzou dopadů regulace Zásad územního rozvoje Ústeckého kraje na možnosti vymezení ploch a koridorů pro výstavbu velkých větrných elektráren na území Ústeckého kraje s vhodným větrným potenciálem, stanoviskem EIA ze dne 27. 10. 2005, č. j. 4502d/ENV/710/05, závazným stanoviskem EIA ze dne 17. 2. 2012, č. j. 690/ZPZ/2010, rozhodnutím Magistrátu města Chomutova ze dne 23. 8. 2010, sp. zn. OSÚa ŽP/Ž/50009/2/2010, zpětvzetím žádosti o vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení ze dne 23. 6. 2023, usnesením Magistrátu města Chomutova o zastavení řízení ze dne 18. 7. 2023, smlouvou o smlouvě budoucí o připojení k přenosové soustavě ze dne 2. 8. 2013, zápisem ze zasedání Zastupitelstva města Výsluní ze dne 15. 1. 2014, závazným stanoviskem ze dne 13. 1. 2014, č. j. 70877/11709-6440-OÚZ-LIT, a rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 7. 2023, č. j. 1 As 301/2021-150, a to pro nadbytečnost, neboť uvedené doklady nebyly potřebné k posouzení rozhodných skutečností a rozhodnutí ve věci.
100. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. a přiznal náhradu nákladů řízení navrhovatelům v plné výši, neboť v podstatném rozsahu svých návrhů byli ve věci úspěšní. Náhrada nákladů činí celkem 45 405,43 Kč. Náhrada se skládá z částky 10 000 Kč odpovídající zaplaceným soudním poplatkům navrhovatelů a) a b) za návrh na zrušení opatření obecné povahy a dále náhrady za právní zastoupení dle § 35 odst. 2 s. ř. s. Tyto náklady se skládají z odměny ve výši 24 800 Kč za pět úkonů právní služby právního zástupce obou navrhovatelů po 3 100 Kč podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (dále jen „AT“) snížené dle § 12 odst. 4 u každého z navrhovatelů o 20 % [převzetí a příprava zastoupení – § 11 odst. 1 písm. a), podání návrhu – § 11 odst. 1 písm. d), podání repliky – § 11 odst. 1 písm. d), podání s doplněním důkazů – § 11 odst. 1 písm. d) a účast na jednání soudu dne 23. 1. 2024 – § 11 odst. 1 písm. g)], z částky 1 500 Kč jako náhrady hotových výdajů advokáta [pět režijních paušálů po 300 Kč § 13 odst. 1 a 4 AT]. Dále se náhrada nákladů řízení skládá z náhrady jízdného za cestu vlakem z Brna do Ústí nad Labem a z Prahy do Brna v celkové výši 1 051 Kč a nocležného právního zástupce navrhovatelů v Ústí nad Labem ve výši 1 909,69 Kč. Dále se přiznaná náhrada nákladů řízení skládá z částky 6 144,74 Kč představující 21% DPH, kterou je právní zástupce navrhovatelů podle zvláštního právního předpisu povinen odvést z výše uvedených částek kromě soudních poplatků.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 23. ledna 2024

Mgr. Václav Trajer v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.